

مرامنامه (نهضت آزادی ایران)

تهران بیست و پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۴۰

به یاری خدای بزرگ و توانا

ان الله لا یغیر ما بقوم حتی ینقضوا ما بانفسهم

- نظر به لزوم صیانت حقوق ملت ایران که به مشیت الهی منشاء قدرت و حاکم بر مقدرات کشور خود می باشد.
- نظر به لزوم آزادی تشکیل اجتماعات ملی برای اشاعه این اصل اصیل که سرچشمه هر تحول صحیح اجتماعی نیروی ملت است و تا زمانی که هر فرد ایرانی احساس «شخصیت» و «آزادی» و «ارزش اجتماعی» نکرده خویشتن را در مقدرات خود موثر تشخیص ندهد یا از حق «فعالیت اجتماعی» و «اعتراض» و «انتقاد صحیح» استفاده ننماید استعداد ملی بروز نکرده رستگاری ملک و ملت تحقق نخواهد یافت.
- نظر به لزوم تامین واقعی عدالت اجتماعی که برای استقرار نظم داخلی و جلوگیری از نفوذ خارجی و حفظ صلح و آرامش جهان خصوصا خاورمیانه اهمیت حیاتی دارد.
- نظر به احتیاج مبرم مملکت به هیئت حاکمه ای که از اعتماد و پشتیبانی مردم نیرو گرفته، بر مقتضیات جهان و زمان آشنا، برای رهبری یک سیاست اصل ملی لایق و توانا برای مقابله با هر نوع تجاوز و تحریک مضره سیاسی بمنظور حفظ حقوق ملت خصوصا اصول نهضت مقدس ملی ایران، قادر و مصمم باشد.
و بالاخره نظر به این حقیقت مسلم که پیشرفت هیچ نهضتی و بقای هیچ قومی بدون فعالیت و فداکاری و تقوی فردی و اجتماعی امکان پذیر نبوده و نیست.

بحکم:

۱- مبادی عالیّه دین مبین اسلام و قوانین اساسی ایران

۲- اعلامیه جهانی حقوق بشر

۳- منشور ملل متحد

«نهضت آزادی ایران» برای تعقیب هدفهای مشروحه زیر فعالیت خود را آغاز می نماید.

اصول مرام و هدف

الف - از لحاظ سیاست داخلی

اصل اول: ۱- احیاء حقوق اساسی ملت ایران با استقرار حکومت قانون بمنظور تعیین حدود «اختیارات» و «مسئولیت‌های»

قوای مختلف مملکت و برای تأمین حکومت مردم بر مردم.

۲- تفویض قدرت ملی و قانونی حکومت به افرادی که صلاحیت رهبری سیاست مملکت را در دنیای مترقی امروز و در

ردیف کشورهای بیدار جهان داشته باشند.

اصل دوم: ۱- ترویج اصول اخلاقی و اجتماعی و سیاسی بر اساس مبادی دین مبین اسلام با توجه به مقتضیات سیاسی

و فرهنگی عصر حاضر.

۲- تشویق اصل (درستی و تقوی) و مبارزه شدید بر علیه منہیات و اعتیادات و انتشارات مضره.

۳- از بین بردن عوامل نادرستی و فساد خصوصا مظاهر اتکای به خارجی و طرد جمیع عناصری که سد راه فعالیت‌های

موثر و اصیل و سریع اصلاحی هستند یا موجبات تضعیف شخصیت فردی و اجتماعی ایرانی را فراهم می سازند.

۴- مبارزه بر علیه دشمنان سلامت جسمی و فکری و روحی مردم یعنی غلبه بر «ترس» و «یاس» و «جهل» و «عقب

ماندگی» و «نفاق»

اصل سوم: آماده کردن تدریجی و اصولی مردم برای شرکت در اداره امور عمومی همچنین برای حسن استفاده از دمکراسی و استیفای حقوق ملی.

اصل چهارم: ۱- تامین استقلال اقتصادی. ایجاد رژیم صحیح مالی. بازرگانی. اجتماعی فرهنگی. بهداشتی. کشاورزی و صنعتی.

۲- برقراری مناسبات متکی بر عدل و مسالمت بین کارگر و کارفرما و بین کشاورز و مالک.

۳- توسعه بیمه‌های اجتماعی. تهیه و اجرای طرح بیمه کشاورزان.

۴- تخصیص عایدات نفت، اعتبارات و وامهای خارجی به اجرای برنامه‌های کشاورزی و صنعتی و عمرانی - حذف عایدات و اعتبارات و وامهای مذکور از بودجه کل کشور.

۵- ایجاد امنیت مالی و اقتصادی بمنظور تشویق اعاده سرمایه‌های خصوصی موجود در بانکهای خارجی به داخل کشور.

اصل پنجم: ۱- اصلاح تدریجی و اصولی قوانین کشور با تاسیس سازمان واحد تهیه طرح قوانین.

۲- رعایت کامل اصول (استقلال قوه قضائیه) تعمیم و توسعه صلاحیت محاکم عمومی حذف محاکم اختصاصی.

۳- تکمیل و اصلاح سازمانهای قضائی و انتظامی کشور بمنظور استقرار امنیت اجتماعی و جلب اعتماد و علاقه مردم نسبت به این سازمانها.

اصل ششم: ۱- استفاده از نیروی انسانی کلیه افراد مملکت بعنوان سرمایه‌های اصلی ملی ایجاد ایمان و اعتقاد قوی به اصل «زندگی بهتر نتیجه فعالیت مفید بیشتر»

۲- مبارزه بر علیه بیکاری. خودخواهی. تن پروری و امتیازات ناشی از تبعیض.

اصل هفتم: تامین وسایل حسن اداره کشور از طریق:

- تثبیت مشاغل براساس رعایت استقلال شاغلین خدمت و تشویق آنان به احراز «تخصص» و «صلاحیت» بیشتر.

تربیت «مدیر» و تقویت سازمانهای «علوم اداری - آمار- بررسی و تحقیق» در تمام امور و شئون کشور- استفاده از «روشهای مدرن مترقی» کار.

فراهم ساختن وسایل رفاه مادی و معنوی متصدیان امور.

ب - از لحاظ سیاست خارجی

اصل هشتم: کوشش برای انتقال حق تعیین سرنوشت دنیا از ملل بزرگ به سازمان ملل متحد بمنظور تامین آزادی و استقلال ملل کوچک. عدالت بین‌المللی. صلح جهانی.

اصل نهم: مجاهدت برای تامین بیطرفی ایران.

اصل دهم: تنظیم روابط خارجی بر پایه منشور ملل متحد. ایجاد حسن تفاهم پایداری بین ایران و کلیه کشورها خصوصا ممالک همجوار.

اصل یازدهم: کوشش برای ایجاد همبستگی بیشتر بین کشورهای صلح جوی بیطرف که دارای علائق مشترک تاریخی، جغرافیایی، فرهنگی، اجتماعی یا مذهبی هستند و مجاهدت برای اتحاد ممالک اسلامی در جهت کمک موثر به جرای مقاصد مذکور.

اصل دوازدهم: ۱- قبول مسوولیت و اشتراک مساعی در کوششهای بین‌المللی برای رفع اختلافات جهانی از طرق مسالمت آمیز.

۲- حمایت از نهضت‌های اصیل ملی و پشتیبانی از استقلال و آزادی ملتها.